

Η συγγραφέας Δήμητρα Ιωάννου μιλάει για το νέο βιβλίο της «η Κληρονόμος του Ποταμού».

Συνέντευξη στη Μαίρη Γκαζιάνη

Η Δήμητρα Ιωάννου σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και ασχολείται επαγγελματικά με τη Σωματική Ψυχοθεραπεία και τη Βιοανάδραση. Η μελέτη των ανθρώπινων σχέσεων, συμπεριφορών και διαδράσεων ανέκαθεν τη γοήτευε, ενώ το γράψιμο είναι το μεγάλο της πάθος. Η αγάπη της για την Ελλάδα είναι ριζωμένη βαθιά, γι' αυτό και ερευνά επίμονα τη λαογραφία και τα μυστικά κάθε γωνιάς της. Από τις Εκδόσεις Ψυχογίος κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της «Κασσάνδρα–Το μυστικό της μάγισσας», «Το τραγούδι της Αννέτας», «Βαλεντίνα-Η γητεύτρα των Αθηνών» και «Οι γιοι της γαλανής κυράς».

ΜΑΙΡΗ ΓΚΑΖΙΑΝΗ: Δήμητρα πρόσφατα κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο σου με τίτλο «Η κληρονόμος του ποταμού». Σε ποιον ποταμό αναφέρεται και ποια είναι η κληρονόμος του;

ΔΗΜΗΤΡΑ ΙΩΑΝΝΟΥ: Το βιβλίο αναφέρεται στον Αχέροντα ποταμό, ο οποίος στο κείμενο αποκαλείται και Βασιλιάς, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας και του ξεχωριστού ρόλου που διαδραμάτιζε στις αντιλήψεις του αρχαίου κόσμου. Αφηγείται την ιστορία μιας νεαρής κοπέλας που κληρονομεί τη γνώση των ιαματικών ιδιοτήτων των φυτών που υπάρχουν στις όχθες του

Αχέροντα, τη μετέπειτα πορεία της ζωής της και το μυστήριο του θανάτου της σε μεγάλη πια ηλικία. Κάποιοι αναγνώστες σκέφτηκαν με σιγουριά ότι η Κληρονόμος είναι η Ρόζα Παλαιολόγου και το ίδιο μπορεί να ειπωθεί στη συνέχεια και για την εγγονή της, τη Λευκή. Κάποιοι άλλοι θεώρησαν ως Κληρονόμο τη Λευκοθέα, καθώς έχει δεχτεί κατέχει και κατόπιν μεταλαμπαδεύει τη γνώση των μυστικών του ποταμού. Τέλος με συγκίνησε η άποψη κάποιων φίλων αναγνωστών που εξέλαβαν τον τίτλο συμβολικά και θεώρησαν πως η Κληρονόμος του Ποταμού είναι στην ουσία η ίδια η Ελλάδα και κατ' επέκταση όλοι εμείς οι Έλληνες.

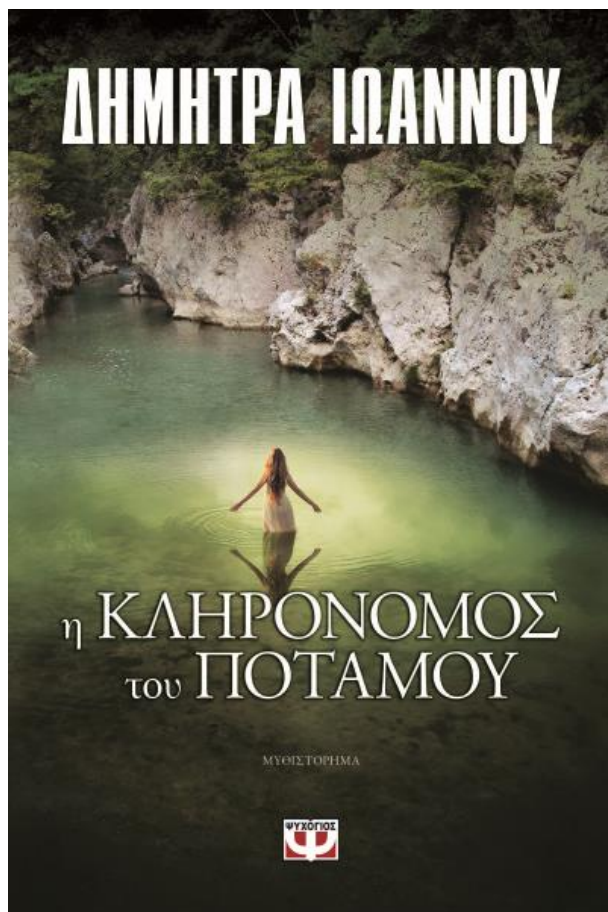
Μ.Γ.: Τι ήταν αυτό που σε επηρέασε ώστε να γράψεις μια ιστορία συνυφασμένη με τον ποταμό Αχέροντα;

Δ.Ι.: Αφορμή στάθηκε ένα ταξίδι μου στον Αχέροντα πριν μερικά καλοκαίρια. Μαγεύτηκα από την εκπληκτική ομορφιά του, την απόκοσμη ενέργειά του, την πλούσια χλωρίδα και πανίδα του, τους μύθους και θρύλους που κολυμπούν στα διάφανα νερά του. Συγκλονίστηκα από τη μεγαλόπρεπη ανάσα του και επιστρέφοντας γνώριζα ήδη ότι ήθελα να κάνω ξανά το συγκεκριμένο ταξίδι, αυτή τη φορά μαζί με τους αγαπημένους φίλους αναγνώστες σε μια νέα ιστορία που θα αποτύπωνα στο χαρτί.

Μ.Γ.: Δεδομένου ότι στις σελίδες του βιβλίου υπάρχει έντονα το μεταφυσικό στοιχείο επηρεάστηκες από θρύλους της περιοχής;

Δ.Ι.: Το τοπίο είναι ιδιαίτερα υποβλητικό και σε καθηλώνει. Είναι τόσο δυνατή η προσωπικότητα του 'Βασιλιά', ώστε γυρίζοντας στην Αθήνα, ήθελα να μάθω τα πάντα για αυτόν. Ξεκίνησα να διαβάζω και χάθηκα στα συγγράμματα που αναφέρουν τον ποταμό, στους μύθους, στους θρύλους, στην ιστορία και στη μυθολογία που τον περιβάλλει. Όλα αυτά

ήταν εναύσματα έμπνευσης και έβαλαν το σπόρο για τη ιστορία της Ρόζας Παλαιολόγου που άνησε και τελικά αποτυπώθηκε στο συγκεκριμένο βιβλίο.

Μ.Γ.: Αν και το βιβλίο σου δεν είναι αστυνομικό έχει μια αστυνομική χροιά. Η ιστορία ξεκινάει με μια δολοφονία και ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του πολλοί είναι οι ύποπτοι. Γνωρίζεις εξ αρχής ποιον/ποιους θα τοποθετούσες δολοφόνο/νους ή προέκυψε στην πορεία της συγγραφής;

Δ.Ι.: Ναι οπωσδήποτε το βιβλίο έχει και αστυνομική χροιά, καθότι στο δεύτερο κομμάτι του ο ιδιωτικός ερευνητής Χρήστος Βαράγκης και η Λευκή, η εγγονή της Ρόζας, επιδιώκουν την εξιχνίαση της δολοφονίας της. Η αλήθεια είναι πως ασχολούμαι, διερευνώ και σκέφτομαι τόσο πολύ την εκάστοτε ιστορία μου πριν την αποτυπώσω στο χαρτί, ώστε έχω ήδη καταλήξει στην τελική της φόρμα, όταν έρθει η εποχή της συγγραφής. Έτσι, είχα σκεφτεί όλες τις εναλλακτικές στροφές που θα μπορούσε να πάρει η υπόθεση και είχα ήδη καταλήξει στην πιο μεστή και πλήρη εκδοχή της όταν κάθισα μπροστά στον υπολογιστή μου.

Μ.Γ.: Πέρα από τον φόνο υπάρχουν στο βιβλίο σου θύματα που μετατρέπονται σε θύτες και αντίστροφα. Από τι καθορίζονται οι ενέργειες των ηρώων σου;

Δ.Ι.: Από τα τραύματα του παρελθόντος και τα συναισθήματα τους που καθορίζουν και σηματοδοτούν τις περαιτέρω αποφάσεις και ενέργειες. Έτσι π.χ. αν πάρουμε την περίπτωση της Ρόζας, η συγκεκριμένη γυναίκα βίωσε άγριες καταστάσεις που τη σημάδεψαν με τη σκληρότητά τους. Αυτό την έκανε να αντιδράσει, να πεισμώνει και να πάρει την απόφαση ότι θα επιβίωνε και θα επικρατούσε με κάθε τρόπο και με οποιοδήποτε κόστος. Φυσικά αυτό είχε σα συνέπεια να αλλάξει ο χαρακτήρας της και να αποτινάξει για πάντα από πάνω της το ρόλο του θύματος, αναλαμβάνοντας δυναμικά τα ηνία και ανταποδίδοντας τα ίσα σε αυτούς που την έβλαψαν. Μέχρι τη στιγμή που το οπλισμένο χέρι ενός δολοφόνου κόβει το νήμα της ζωής της...

Μ.Γ.: Αν και ξεκινάς την αφήγηση από το 2017, μας γυρνάς στο 1960 όπου θέτεις τις βάσεις των σχέσεων των ηρώων σου. Τι οδήγησε την Ειρήνη να προδώσει την φιλία που την έδενε με την Φιλίτσα;

Δ.Ι.: Η προδοσία της φιλίας αποτελεί ένα από τα πιο οδυνηρά συναισθήματα που μπορεί να βιώσει ένας άνθρωπος. Η Ειρήνη εμφανιζόταν να αγαπά τη Φιλίτσα, όμως ζούσε κι εκείνη μια πολύ δύσκολη ζωή και τελικά έφτασε σε ένα κομβικό σημείο στο οποίο έπρεπε να διαλέξει: Ποια θα έπαιρνε τη μοναδική ευκαιρία που παρουσιάστηκε, για να λυτρωθεί από τα σκοτάδια; Τότε απλά επέλεξε να σώσει τον εαυτό της και όχι τη φίλη της, αρπάζοντας όμως από τη Φιλίτσα κάτι που δικαιοματικά της ανήκε. Κι εκεί άρχισαν όλα...

Μ.Γ.: Στην Αθήνα η Φιλίτσα παύει να είναι το χωριατοκόριτσο και μετονομάζεται σε Ρόζα. Εκτός από την εξωτερική εμφάνιση ο εσωτερικός κόσμος της άλλαξε ή παρέμεινε αναλλοίωτος;

Δ.Ι.: Τα πάντα αλλάζουν όταν η Φιλίτσα μεταβαίνει στην Αθήνα και οι αλλαγές αποτυπώνονται έντονα πάνω της. Το όνομά της αλλάζει, το ντύσιμό της αλλάζει, το στυλ της αλλάζει, το παρουσιαστικό της αλλάζει, η συμπεριφορά της αλλάζει. Πατά πιο γερά στα πόδια της, ενώ μέσα της ατσαλώνεται η επιθυμία να πετύχει και να μην αφήσει κανέναν πια να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο της.

Μ.Γ.: «Μερικές φορές οι πιο ήρεμοι άνθρωποι βρίσκουν τη δύναμη και παίρνουν τις πιο σκληρές αποφάσεις» γράφεις σε κάποιο σημείο. Από που αντλούν αυτή τη δύναμη;

Δ.Ι.: Όταν η επιφάνεια είναι ήρεμη, σε δευτερογενές επίπεδο το συναίσθημα ενδέχεται να βράζει. Να χοχλάζει! Αυτό το καταπιεσμένο συναίσθημα θεριεύει, φουσκώνει, γιγαντώνεται και με την κατάλληλη αφορμή ξεσπά και κάποτε οδηγεί σε αιχμηρές ενέργειες, σκληρές αποφάσεις και οδυνηρές συμπεριφορές.

Μ.Γ.: «όλα τα γλυκά συναισθήματα σώπαιναν και την άφηναν τραγικά μόνη» γράφεις για τη Ρόζα μετά τον γάμο της με τον Τηλέμαχο. Τι ήθελε να επιτύχει με αυτόν τον γάμο; Ποια ήταν τα πραγματικά συναισθήματά της απέναντί του;

Δ.Ι.: Η Ρόζα συμπαθούσε τον Τηλέμαχο και αναγνώριζε την καλοσύνη του και όλα όσα είχε κάνει για εκείνη. Ήταν ο προστάτης της, ο φίλος της και ο σύμμαχός της. Όμως δεν ήταν ερωτευμένη μαζί του κι έτσι ένιωθε να πνίγεται, εγκλωβισμένη σε ένα λάθος γάμο. Η ιδέα της να χρησιμοποιήσει τον άντρα της για να εκδικηθεί αυτές που την πόνεσαν, γύρισε εναντίον της και τη βύθισε στην θλίψη.

Μ.Γ.: «Είχε ανοίξει τον λάκκο για την Αρχοντούλα και την Ισμήνη και είχε πέσει η ίδια μέσα» σκέφτεται η Ρόζα για τον γάμο της. Ήταν θύτης και θύμα του εαυτού της ταυτόχρονα;

Δ.Ι.: Το εκφράζεις πολύ σωστά! Η εκδίκηση που πήρε η Ρόζα από τις δύο γυναίκες αποδείχτηκε πύρρειος, γιατί η ίδια πλήρωσε μεγάλο τίμημα. Τις κατατρόπωσε αλλά υπέφερε τόσο, ώστε σχεδόν διέλυσε τη ζωή της.

Μ.Γ.: Που απλώνονταν οι ρίζες που απέτρεπαν τη Ρόζα ν' ασχοληθεί με το νεογέννητο κοριτσάκι της;

Δ.Ι.: Η Ρόζα έχει δηλητηριαστεί από τα άσχημα συναισθήματα και τον πόνο που της προκάλεσε η οικογένεια του Τηλέμαχου και κατόπιν θύμωσε με τον εαυτό της που παρασύρθηκε σε ένα γάμο χωρίς έρωτα για να τους εκδικηθεί. Παρότι επεδίωξε την εγκυμοσύνη της, δυστυχώς αυτό το παιδί ήταν στην ουσία ένας ανεπιθύμητος καρπός που εισέπραξε όλο το αρνητικό συναίσθημα της μητέρας του.

Μ.Γ.: Η Ρόζα ήταν απύσχα στο μεγάλωμα του παιδιού της. Ποιες ήταν οι ευθύνες της για τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά της κόρης της όταν μεγάλωσε;

Δ.Ι.: Εγκλωβισμένη σε έναν γάμο χωρίς έρωτα, η Ρόζα μεταφέρει την απόγνωση και την αρνητική της διάθεση στο παιδί κι αυτό εισπράττει την απόρριψη της μητέρας του. Είναι πολύ λογικό λοιπόν μια τέτοια αντιμετώπιση να χαράξει το χαρακτήρα της κόρης της και να αναπτυχθούν πληγωμένα συναισθήματα και αντιδραστικές συμπεριφορές, όπως πράγματι συνέβη με την Ευρυδίκη. Αντιδρώντας στη μητέρα της, κατέληξε να γίνει ένας πολύ δύσκολος, σκοτεινός και διαρκώς θυμωμένος άνθρωπος.

Μ.Γ.: Με την αγάπη της προς την εγγονή της Λευκή, η Ρόζα αναπλήρωνε το κενό της αγάπης που δεν έδωσε στην κόρη της;

Δ.Ι.: Η εγγονή της Ρόζας, η Λευκή, υποφέρει από το χαρακτήρα και τις πράξεις της μητέρας της, της Ευρυδίκης. Βλέποντας τι συμβαίνει, η γιαγιά Ρόζα αναγκάζεται να αναλάβει τη μικρή και καταλήγει να το κάνει με περίσσια αγάπη. Έτσι εξιλεώνεται, δίνοντας στην εγγονή όλο το συναίσθημα που δυστυχώς στέρησε από την κόρη της. Η Ρόζα φέρνει βαρέως τα λάθη που έκανε με την Ευρυδίκη και στο πρόσωπο της Λευκής βρίσκει την ευκαιρία να επανορθώσει.

Μ.Γ.: «Έχεις σκεφτεί ότι ίσως αγαπάμε διαφορετικά; Ή ότι δεν αντέχουμε τόσο αγάπη;» είναι λόγια του Διονύση προς τη Ρόζα. Τους έπνιγε η πλήρης αγάπη των άλλων ή η πλήρης δική τους αδιαφορία;

Δ.Ι.: Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να συνδεθεί κανείς, ανάλογα με τα βιώματα και τα τραύματά του. Κάποιοι άνθρωποι επιδιώκουν πιο δεμένες και θερμές σχέσεις. Άλλοι, έχοντας άσχημες παρελθοντικές εμπειρίες, αισθάνονται πιο άνετα και πιο ασφαλείς κρατώντας μεγαλύτερες αποστάσεις. Κάποιοι εκφράζουν εύκολα τα συναισθήματά τους και εισπράττουν εξίσου εύκολα το συναίσθημα των άλλων. Άλλοι δυσκολεύονται να εκφραστούν και δεν αντέχουν να εισπράξουν το συναίσθημα που τους απευθύνεται, γιατί δεν ξέρουν πώς να διαχειριστούν την έντασή του. Στην περίπτωση της Ρόζας και του Διονύση οι σύντροφοι τους δεν εμφανίζονται να έχουν κάνει κάτι κακό, το αντίθετο μάλιστα. Όμως η Ρόζα και ο Διονύσης είναι φτιαγμένοι από εκείνο το υλικό που χρειάζεται απόσταση για να αναπνέει. Μιλώντας ιδιαίτερα για τη Ρόζα, η βαναυσότητα που έζησε στο παρελθόν και ο επακόλουθος φόβος της να αφεθεί να εμπιστευτεί τους ανθρώπους εξηγεί αυτή την κατάσταση.

Μ.Γ.: Τι ήταν αυτό που έφερε τον Διονύση κοντά στη Ρόζα και τι επεδίωκε η Ρόζα μέσα απ' αυτήν τη σχέση;

Δ.Ι.: Ο Διονύσης είναι ένας κυνηγός που γοητεύεται από τα δύσκολα 'θηράματα'. Εκείνη είναι μια γυναίκα δυναμική και ανεξάρτητη που δεν αφήνεται στην πραγματικότητα σε κανέναν άντρα και αυτό τον παθιάζει και τον αγκιστρώνει πάνω της. Καθώς η Ρόζα διανύει μια πολύ δύσκολη περίοδο, στην αρχή δε σκέφτεται, απλά δέχεται την παρουσία του στη ζωή της κι εκείνος τη σώζει από τα σκοτάδια στα οποία έχει βυθιστεί. Γίνεται ένας από μηχανής θεός, ένας καταλύτης που της δίνει τη δύναμη να βγει από το τέλμα και να προχωρήσει. Ύστερα γίνεται ο προστάτης της, ο καθοδηγητής της, αλλά κι ένα έξοχο μέσο με το οποίο εκδικείται. Όποιος διαβάσει το βιβλίο θα καταλάβει περαιτέρω τι εννοώ.

Μ.Γ.: «Τη σκέφτομαι όσο με σκέφτηκε» είναι λόγια της Ρόζας για την Ειρήνη. Ποια συναισθήματα κυριαρχούσαν μέσα της;

Δ.Ι.: Πετρωμένος θυμός χρόνων, οργή που σιγοκαίει, επιθυμία για εκδίκηση, όλα προϊόντα ενός βαθιού τραύματος, αυτό της προδοσίας της Ειρήνης.

Μ.Γ.: Η Ρόζα κυνήγησε τα όνειρά της. Ποια ήταν η διαφορά της Ειρήνης από τη Ρόζα;

Δ.Ι.: Η Ειρήνη πρόδωσε μια φίλια, όταν κατηλεύτηκε την ευκαιρία που ανήκε δικαιωματικά στη Ρόζα. Η πράξη της συνέστησε προδοσία, πήγε ενάντια στους άγραφους ηθικούς νόμους και αυτό άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου.

Μ.Γ.: Τι επεδίωκε η Ειρήνη μέσω του Φώτη που από την μια ήταν ερωτευμένος μαζί της κι απ' την άλλη ήταν αφοσιωμένος στη Ρόζα;

Δ.Ι.: Παρότι ο Φώτης είναι πολύ σημαντικός και για τη Ρόζα και για την Ειρήνη, στην ουσία αποτελεί ένα είδος τρόπαιου ανάμεσα στις δύο γυναίκες που όλα αυτά τα χρόνια αναμετρούν τις δυνάμεις τους. Χρησιμοποιώντας το Φώτη, η Ειρήνη θέλει στην ουσία να νικήσει τη Ρόζα, αρπάζοντας της έναν πολύτιμο φίλο και παράλληλα ένα βασικό συνεργάτη της. Θέλει να την εκδικηθεί για τη ζημιά που της έχει κάνει και να της δείξει ότι υπερέχει!

Μ.Γ.: Η Ρόζα είχε αποκτήσει οικονομική ασφάλεια, επαγγελματική επιτυχία και αφθονία. «Τι περισσότερο θα μπορούσε να ζητήσει από τη ζωή» όπως αναρωτιέται η ίδια;

Δ.Ι.: Όταν η Ρόζα αποκτά οικονομική αλλά και συναισθηματική ασφάλεια, αλλάζει, ηρεμεί, γαληνεύει. Οι άμυνες χαλαρώνουν κι έτσι δίνεται η ευκαιρία στα καλά κομμάτια του χαρακτήρα της να έρθουν στην επιφάνεια, να επικρατήσουν και να λάμψουν.

Μ.Γ.: Αν και η Ρόζα με την Μαρία ήταν φίλες «δεν είχαν καταθέσει ποτέ ολόκληρη την αλήθεια τους η μια στην άλλη, φροντίζοντας να κρατάνε διακριτικά απ' έξω τις λεπτομέρειες της προσωπικής τους ζωής». Τι είδους φιλία τις ένωνε;

Δ.Ι.: Επιφανειακή. Υπάρχουν πάρα πολλές τέτοιες συναναστροφές που εξυπηρετούν κάποιους επιμέρους σκοπούς, όμως αν τα συμβαλλόμενα μέρη δεν επενδύσουν χρόνο, συναίσθημα και ψυχή, οι σχέσεις αυτές δε βαθαίνουν, ούτως ώστε να εξελιχθούν σε πραγματικές φιλίες. Ανέκαθεν η Ρόζα και η Μαρία ήταν άνθρωποι διαφορετικού ειδικού βάρους και στην ουσία δεν ταίριαζαν, παρόλα αυτά συνεργάζονταν, περνούσαν πολύ χρόνο μαζί και είχαν κοινά ενδιαφέροντα και συμφέροντα. Στην ουσία όμως δεν υπήρξαν ποτέ φίλες.

Μ.Γ.: Πως λειτούργησε η Ρόζα στη σχέση της με τη Μαρία στην περίπτωση του Άγγελου;

Δ.Ι.: Με την πρώτη ματιά θα μπορούσε να πει κανείς ότι η Ρόζα 'κλέβει' τον Άγγελο από τη Μαρία. Όμως η αλήθεια είναι πιο περίπλοκη και τα ακόλουθα γεγονότα είναι αδιαμφισβήτητα για εκείνη: Αρχικά αντιλαμβάνεται πως η έλξη που νιώθει για τον Άγγελο είναι έντονη και απόλυτα αμοιβαία. Εκείνος στην ουσία μόλις έχει γνωρίσει τη Μαρία και απλά διερευνά την περίπτωση μιας σχέσης μαζί της. Στη συνέχεια επειδή γνωρίζει καλά τη Μαρία, αντιλαμβάνεται πως είναι εντελώς αταίριαστη με τον Άγγελο και πως η επαφή τους έχει

ημερομηνία λήξεως. Θα μπορούσε κανείς να πει πως η Ρόζα όφειλε να προειδοποιήσει τη Μαρία. Όμως πέρα του ότι οι καταστάσεις εξελίσσονται ραγδαία, στην ουσία η Μαρία δεν είναι φίλη της και για αυτό και δε νιώθει την ανάγκη να την προστατέψει.

Μ.Γ.: Τι ήταν αυτό που ένωσε τη Ρόζα με τον Άγγελο από την πρώτη ματιά;

Δ.Ι.: Ακαριαία έλξη, κεραυνοβόλος έρωτας. Με την πρώτη ματιά εκείνη κατάλαβε ότι ο Άγγελος ήταν πολύ σημαντικός για εκείνη και πως κι αυτός δεν παρέμεινε καθόλου ανεπηρέαστος από την πρώτη τους συνάντηση.

Μ.Γ.: «Μια πόρνη χωρίς ψυχή που παίζει με τα συναισθήματα των άλλων» αποκαλεί ο Διονύσης τη Ρόζα. Είχε δίκιο στα λόγια του;

Δ.Ι.: Στην ουσία εδώ μιλάει η πίκρα και ο θυμός. Ο Διονύσης μόλις έχει ανακαλύψει πράγματα και καταστάσεις που τον πληγώνουν, νιώθει προδομένος και βιώνει έντονη οργή. Η αλήθεια είναι πως, καθώς οι καταστάσεις την προφταίνουν, η Ρόζα δεν προλαβαίνει να ξεκαθαρίσει το τοπίο μαζί του. Παρόλα αυτά όμως, η φράση αυτή λέγεται στο μάτι του κυκλώνα, όταν αποκαλύπτεται η αλήθεια και κορυφώνεται η μεταξύ τους ένταση.

Μ.Γ.: «Η πίκρα δεν αντέχει τη συγχώρεση και δεν υποφέρει τη χαρά» απευθύνει ο Χρήστος στην Ευρυδίκη. Τι ήθελε να της τονίσει;

Δ.Ι.: Ότι είναι τόσο βυθισμένη στο σκοτάδι της ψυχής της που δεν αντέχει να βιώσει θετικά συναισθήματα. Αντίθετα θέλει να παρασύρει τους υπόλοιπους στη δίνη του δικού της θυμού. Γενικότερα η Ευρυδίκη ανήκει στους 'τοξικούς' ανθρώπους που διαβρώνουν σχέσεις, περιβάλλοντα και καταστάσεις.

Μ.Γ.: Στο βιβλίο σου χρησιμοποιείς κάποιους γρίφους. Πως προέκυψε η ιδέα των γρίφων;

Δ.Ι.: Ξεκινώντας να διαβάζω για τον Αχέροντα ανακάλυψα πλήθος ελλήνων αλλά και λατίνων συγγραφέων που αναφέρουν στα έργα τους τον ποταμό. Χρησιμοποίησα τέτοια κομμάτια για τη δημιουργία γρίφων που φέρνουν τους πρωταγωνιστές πιο κοντά στη λύση του μυστηρίου, σε μια προσπάθεια να γνωρίσουμε περισσότερο την πολιτιστική μας κληρονομιά και να συνειδητοποιήσουμε τη μεγάλη τύχη που έχουμε να διαβρέχει τα χώματά μας ένα τόσο θρυλικό και πολυτραγουδισμένο ποτάμι.

Μ.Γ.: Τι συμβολίζει η μυστηριώδης Λευκοθέα που αναδύεται από τα νερά του ποταμού Αχέροντα;

Δ.Ι.: Καθώς ο ποταμός συμβολίζει το όριο ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τη Λευκοθέα που ακροβατεί ανάμεσα σε αυτόν τον κόσμο και σε έναν άλλον που δεν αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας. Τι είναι αυτό το πλάσμα; Γυναίκα ή στοιχειό ζυμωμένο από τα νερά του ποταμού; Στο κείμενο 'χωρούν' και οι δύο ερμηνείες και ο κάθε αναγνώστης έχει την ευχέρεια να αποφασίσει ο ίδιος, ανάλογα με τα πιστεύω και την κοσμοθεωρία του.

Μ.Γ.: Σ' ευχαριστώ πολύ για την παραχώρηση της συνέντευξης και σου εύχομαι καλοτάξιδο το βιβλίο σου.

Δ.Ι.: Εγώ ευχαριστώ θερμά για την τόσο όμορφη συζήτηση. Άγγιξες το βιβλίο σε βάθος και χάρηκα που μιλήσαμε για εκείνα τα σημεία που πραγματικά κάνουν τη διαφορά στο σκηνικό, στην εξέλιξη της πλοκής και στους χαρακτήρες της Κληρονόμου του Ποταμού.

***Το μυθιστόρημα «Η κληρονόμος του ποταμού» της Δήμητρας Ιωάννου κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.**

Μαίρη Γκαζιάνη

Γεννήθηκε στα Ιωάννινα. Μεγάλωσε στην Αθήνα όπου ζει μέχρι σήμερα και εργάστηκε ως τραπεζοϋπάλληλος. Στο παρελθόν ασχολήθηκε ερασιτεχνικά με την φωτογραφία ενώ τώρα ζωγραφίζει και παράλληλα γράφει. Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές.

Τον Μάιο του 2012 κυκλοφόρησε την πρώτη ποιητική της συλλογή με τίτλο «Σου γράφω...», τον Σεπτέμβρη 2013 κυκλοφόρησε το πρώτο της μυθιστόρημα με τίτλο ΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ και τον Ιούνιο του 2014 κυκλοφόρησε το βιβλίο της ΤΑ ΠΛΗΚΤΡΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ από τις εκδόσεις Όστρια. Επίσης, το παραμύθι της «Το ψαράκι του βυθού» συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο «Παραμύθια και Μαμάδες» εκδόσεις Βερέττα 2015. Τον Ιούνιο 2017 κυκλοφόρησε το μυθιστόρημά της ΑΛΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ από την Εμπειρία Εκδοτική. Το 2019 θα κυκλοφορήσει το νέο της μυθιστόρημα από τις εκδόσεις Ωκεανός.

Την περίοδο 2011-2012 υπήρξε ραδιοφωνική παραγωγός στο magicradiolive. Από τον Νοέμβρη 2014 συνεργάζεται με το now24.gr και έχει πραγματοποιήσει πάνω από πεντακόσιες συνεντεύξεις. Το 2016 συμμετείχε στην τηλεοπτική εκπομπή ΚΑΛΩΣ ΤΟΥΣ του ΑιγαίοTV πραγματοποιώντας συνεντεύξεις σε ανθρώπους των τεχνών. Διετέλεσε Διευθύντρια Σύνταξης του on line Πολιτιστικού Περιοδικού Books and Style από Ιούλιο 2017 έως Μάρτιο 2018 οπότε αποχώρησε οικειοθελώς.

Μεγάλες της αγάπες είναι το θέατρο και ο χορός με τα οποία έχει ασχοληθεί ερασιτεχνικά.